

Việt gian – Việt cộng – Việt kiều và Cuộc Đấu Tranh Chống Cộng!

Huỳnh Quốc Bình

Tháng Tư Đen – Quốc Hận 30-4 là thời điểm đánh dấu toàn đất nước Việt Nam bị đảng cướp VC áp đặt chủ nghĩa cộng sản bạo tàn lên cả nước. Sự tang tóc, tù đầy, giết chóc, chia ly liên tục xảy ra kể từ ngày ấy cho đến nay mà không bút mực nào tả xiết. Người viết xin nêu một số nhận xét của mình với hy vọng đóng góp thêm chút dữ kiện để cùng người Việt ty nạn VC nhận dạng đám “Việt gian, VC và Việt kiều” là cái đám mà những nạn nhân của chúng mô tả qua hai câu vè như sau:

*Việt gian, Việt cộng, Việt kiều
Ba tên hợm lại tiêu điều Việt Nam*

Việt gian: Việt gian là đám thân cộng, là tay sai, hay cố tình làm lợi cho VC. Trong mặt trận đấu tranh chính trị sau ngày Quốc Hận 30-4-75, người Quốc Gia chống đánh hay vạch mặt VC dễ hơn Việt gian thân cộng. VC có nón cối, lưỡi lê nòng súng, dùi cui để đàn áp dân nên người ta dễ nhận dạng. Riêng bọn Việt gian thân cộng thì “ẩn hiện” khó lường bởi chúng có nhiều “vỏ bọc” khác nhau như “từ thiện”, “tôn giáo”, “văn nghệ sĩ” và “yêu nước” hoặc “không làm chính trị”. Đánh bọn Việt gian thân cộng khó hơn đánh tụi VC, bởi vì chúng cũng được luật pháp của chính quyền bản xứ bảo vệ y như những người tử tế khác.

Đám Việt gian thân cộng được bọn VC “mách nước” để có lời nói hay việc làm rất lợi cho chế độ VC độc tài. Thí dụ, chúng nhân danh “từ thiện” để quyên góp tiền bạc cứu trợ cho cái gọi là “nạn nhân chất độc màu da cam” mà VC từng tìm cách kiện chính phủ Hoa Kỳ nhưng không thắng. Bao nhiêu người đã từng hỏi rằng, bọn nhân danh “từ thiện” theo kiểu dối trá này sao không quyên góp tiền để cứu giúp những gia đình nạn nhân bị VC cầm tù triền miên, vì đám công khai tố cáo tội ác VC... Hoặc tại sao chúng không cứu trợ những nạn nhân bị VC cướp đất đai, tài sản hiện đang sống cảnh màn trời chiếu đất mà chỉ nhắm vào “người cùi”, “người già” đó là những thành phần xã hội mà VC có bồn phận phải lo? Bọn này làm chuyện mang muối bỏ biển khi “móc túi” đồng bào hải ngoại mang về tiếp máu cho VC, giúp chúng giải quyết vấn nạn xã hội mà chúng phải lo, để chúng tỏ mình đạo đức, nhân từ hay “có tình yêu thương”. Vì bỗng dưng có nhiều người trôi lên yêu nước, hoặc nổi lên làm từ thiện cho nên có người gọi đó là bọn “giặc từ thiện”.

Bọn VC hay Việt gian thân cộng trong vỏ bọc “tu sĩ” của các tôn giáo không ngu gì mà “nói chuyện chính trị”. Chúng chỉ khuyên người ta hãy quên quá khứ, xóa bỏ hận thù, hoặc khuyên thanh niên, sinh viên, học sinh là hãy lo học hành thi cử; mọi người hãy lo

làm ăn đùng nên dính dấp vào chính trị... thì ai dám phê bình, bởi “đạo đức” quá mà. Trong khi VC thì thẳng tay đàn áp dân, cướp của, giết người nhưng không ai thấy bọn tu sĩ giả hiệu này lên tiếng cáo trách chế độ VC mà chỉ giỏi nói chuyện thương yêu theo kiểu “mẹ mìn”.

Việt gian thân cộng chỉ làm lợi cho VC như đã nói. Một đảng viên VC hoạt động công khai hay bí mật thì không ai gọi nó là tên Việt gian thân cộng mà người ta sẽ gọi là “tên VC gian ác”. Riêng đối với những ai bất chấp việc làm tổn thương đến chính nghĩa Quốc Gia, vì quyền lợi riêng tư mà cố tình giúp cho chế độ đó tồn tại, nói và làm những điều có lợi cho âm mưu tuyên truyền dối trá của chúng thì đó chính là Việt gian thân cộng, cho dù kẻ đó là gì trong cộng đồng của người Việt Quốc Gia.

Việt cộng: Người dân miền Nam bắt đầu nghe đến nhiều từ ngữ dị hợm do VC mang vào Nam, trong đó từ “ngụy” được VC dùng để miệt thị người Quốc Gia kể từ ngày 30-4-75 cho đến nay. Bọn VC trích thượng gán ép những từ ngữ thấp hèn cho người Quốc Gia mà ngày nay chính bọn chúng lộ rõ bản chất gian manh, “hèn với giặc, nhưng ác với dân”. Đối với tôi, ngày nay chữ “ngụy” cần trả lại cho bọn chúng, bởi chúng nó chính là loài cộng phi bán nước, hại dân.

VC là đám ăn cướp có giấy phép do chính chúng cấp cho nhau. Chúng tạo ra “luật pháp” nhưng lại ngồi xổm lên đó để trắng trợn cướp giật tài sản người dân bằng những khẩu hiệu đánh “tư sản mại bản” hay “quy hoạch” đất đai, hoặc tạo ra cái gọi là “giải phóng mặt bằng” hầu có cơ cướp giật nhà đất của dân lành, tạo không biết bao nhiêu oan khiên cho người dân thấp cổ bé miệng. Chính vì VC quá gian xảo nên người dân trong nước gọi chúng là cái đám “khôn ngoan trong việc ác, dốt nát trong việc lành”. VC là vậy đó nhưng không ít người trân trọng gọi VC là “nhà nước” hay “chính quyền”, hoặc “mấy người bên kia” chứ ít ai can đảm quở trách hay dám mở miệng gọi chúng nó là “đảng cướp” như một số linh mục Việt Nam bên Âu châu đã gọi; hoặc mới đây chính tại tôi nghe Hòa Thượng Thích Huyền Việt đến từ Texas đã gọi chúng nó là “ác đảng VC” trong buổi Hội Luận “Hiện tình đất nước và giáo hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất” được tổ chức tại Chùa Phật Quang, Beaverton, Oregon, USA, hôm 12 tháng 4 năm 2015 mà tôi có tham dự.

Người tử tế không có nhu cầu miệt thị người khác, nhưng đối với VC thì những ai biết phân biệt giữa chánh và tà, giữa gian ác và hiền lương, thì không thể trân trọng gọi VC bằng những danh xưng chỉ đáng dành cho những người tử tế hay những chính quyền biết lo cho người dân... Xin đừng ai “tử tế” với VC theo kiểu “không giống ai” để mong chúng tỏ mình là người văn minh, hài hòa, “có tình yêu thương”, hoặc “không làm chính trị”.

Việt Kiêu: VC gọi người Việt hải ngoại là “Việt kiều”. Vì ý thức bọn VC là côn đồ, gian ác nên người dân đã lần lượt bỏ nước ra đi. Ai vượt biên hay vượt biển mà bị VC phát

giác thì chúng bỏ tù. Ai thoát ra được nước ngoài thì VC hỗn xược gọi người ta là thành phần phản động hay “rác rưởi, dĩ điếm”. Vậy mà khi muốn có ngoại tệ để cứu nguy chế độ thì chỉ cần một nghị quyết của đảng, VC đã trâng tráo gọi người Việt hải ngoại là “khúc ruột xa nghìn dặm”. Đúng là chỉ có bọn VC mới không ngại liếm lại những gì chúng nhổ ra. Vậy mà cũng không ít người tin mình là “khúc ruột xa nghìn dặm” nên mới ùn ùn kéo nhau trở về Việt Nam du lịch, vui chơi trước nỗi đau khô của đồng bào, móc ngoặc làm ăn với bọn chúng. Kết quả nhiều người đã phải bỏ của chạy lấy người, hoặc chết không kịp ngáp trước “luỡi hái tử thần VC”.

Tôi viết chung chung như thế ắt có người sẽ cho rằng vì tôi ghét VC nên viết quá lời, cho nên tôi xin nhắc lại hai sự việc nổi bật nhất mà cộng đồng Việt Nam trên thế giới đều biết:

Theo tin tức từ các cơ quan truyền thông đáng tin cậy thì tháng 5 năm 2005 một thương gia người Hòa Lan gốc Việt, được mô tả là ông vua chả giò có tên là Trịnh Vĩnh Bình, lúc bấy giờ ông mới 58 tuổi. Ông Bình đã đem gần 3 triệu Mỹ kim vốn liếng kinh doanh của ông về đầu tư vào thị trường bất động sản Việt Nam. Kết quả, ông bị VC kết tội “trốn thuế” và phải chịu án tù, tài sản tiêu tan, thiệt hại ước tính tới 30 triệu Mỹ kim. Sau 18 tháng tù, ông trốn thoát khỏi Việt Nam và đã nhờ nhóm luật sư nổi tiếng của Hoa Kỳ kiện VC để đòi bồi thường thiệt hại. Thắng bại ra sao thì không còn nghe ai nhắc đến nữa. Tôi nghĩ, ai đòi kiện VC thì cũng giống như câu truyện dụ ngôn “Cái Kiến mày kiện củ khoai” mà thôi.

Năm 1999, Trần Trường treo cờ đỏ sao vàng của VC và hình Hồ Chí Minh trong cửa tiệm sang băng của hắn tại phố Bolsa, thuộc thành phố Westminster, tiểu bang California, để thách thức cộng đồng Việt Nam. Đồng bào biểu tình chống việc làm có tính cách thách thức của hắn. Lúc bấy giờ có những người muốn chứng tỏ mình “hiểu luật” nên cho rằng chống Trần Trường là “vi phạm Hiến Pháp Hoa Kỳ, coi thường Tu chính án số 1”. Khi khẳng định như thế họ đã quên rằng tên Trần Trường được VC “mách nước” sử dụng “Tu chính án số 1” thì tại sao người Quốc Gia lại không thể dựa vào tu chính án số 1 đó để chống lại hành động ngu xuẩn của Trần Trường? Cộng đồng người Việt tỵ nạn VC tại Nam California và nhiều nơi đã về hỗ trợ, một cuộc biểu tình kéo dài suốt 53 ngày đêm với số người tham dự có lúc lên đến gần một trăm ngàn người.... Cuối cùng cờ máu của VC, hình của Hồ Chí Minh bị hạ và Trần Trường phải ra Tòa vì bị lời ra tội “sang băng lậu”. Đầu năm 2005, Trần Trường bán tài sản trên đất Mỹ cùng vợ và hai con trở về Việt Nam làm ăn. Hắn tưởng rằng mình có công với VC nên trở về Việt Nam làm ăn sẽ thuận lợi, nào ngờ VC đã tìm cách cướp tài sản của Trần Trường một cách trắng trợn đến độ có người mô tả theo kiểu khôi hài rằng ngày nay hắn đã “trần trường”.

Ngoài những “Việt kiều” đáp lời kêu gọi của VC để về Việt Nam làm ăn, hoặc góp phần “xây dựng đất nước” bởi bọn tay sai VC tuyên truyền rằng “kẻ thù của dân tộc Việt Nam

là nghèo đói và lạc hậu” thì cũng có kẻ vác mặt về nước làm ăn với bọn cướp mà lại quên rằng bọn VC mới chính là nguyên nhân của nghèo đói và lạc hậu tại Việt Nam ngày nay.

Không phải chỉ có “người phàm” mắc mưu VC mà không ít mấy ông bà “Con Trời” hay “Con cái Chúa”, hoặc “Phật Tử” cũng tin là VC có thay đổi, VC tử tế hơn trước, linh hồn của VC cũng cần được cứu, v.v. và v.v. Nên có kẻ đã không ngần ngại giao du với bọn cướp, quỳ lạy bọn gian tà, bất chấp tiếng rên siết của đồng bào và anh chị em cùng niềm tin với mình, để mình được tiếng khen là “không làm chính trị”. Có người chứng kiến VC nó tàn ác với đồng bào mình, anh chị em cùng niềm tin với mình mà không dám mở mồm tố cáo, dù họ đang ở tại các quốc gia tự do. Họ không mở mồm vì sợ VC nó buồn chẳng? Nếu đúng thì chẳng khác nào một người cầu nguyện với Chúa mà sợ ma quỷ nó không vui vậy... Có người ra vào Việt Nam như đi chợ để... giảng đạo. Họ tin VC có thay đổi và tốt hơn. Hãy coi chừng, lúc trẻ bị gạt không nói chi, khi về già mà để cho mình bị VC nó lừa thì có muốn “căn lưỡi quỳên sinh” cũng không kết quả, bởi rằng đâu còn để mà cắn?

Có những thành phần khôn hơn, họ không về Việt Nam nhưng chỉ chống cộng quanh bàn rượu và bộ ghế sofa tại tư gia. Hằng năm họ chống cộng bằng những bài diễn văn thật nảy lửa, nhưng chỉ một vài lần rồi nghỉ khỏe, chờ năm sau chống tiếp. Dù vậy, ai chống cộng kiên trì thì họ cho là cực đoan hay quá khích. Hoặc “bây giờ mà còn chống cộng cái gì” như lời một tu sĩ Phật Giáo từng là sĩ quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, từng dạy người khác về “chiến tranh chính trị” đang trụ trì trong một ngôi Chùa tại Portland, Oregon, Hoa Kỳ, là nơi mà một số Phật tử có uy tín, quen thân với tôi cho biết “vị sư” của ngôi Chùa đó ký Cờ Vàng và ghét người chống cộng, dù người đó là một Phật tử hay hàng giáo phẩm nào của Phật Giáo.

Một thành phần khác rất đáng ngại vì chúng có phương tiện truyền thông trong tay. Ngay tại California có ít nhất hai tờ báo lớn chuyên đăng bài và hình ảnh miệt thị chính nghĩa Quốc Gia, nhưng lại ca ngợi VC bên cạnh những bài “chống cộng” một cách chung chung để lừa người nhẹ dạ. Đám này tự hào là chống cộng văn minh, hài hòa và sẵn sàng kiện những tờ báo hay cá nhân nào chống việc làm sai trật của chúng với hy vọng làm cho người chống cộng ngán sợ. Có đứa đã thắng người chống cộng trước pháp luật Hoa Kỳ nhưng chúng đã thất bại trước công luận người tỵ nạn VC.

Tại Washington, D. C. hay Virginia, một đài phát thanh ban ngày thì lên đài hô hào chống cộng, nào là “đấu tranh cho một VN tự do dân chủ”, nhưng tối lại rước tụi VC từ Tòa đại sứ về nhà ăn nhậu, vui chơi. Bọn chúng đã “chấn gối với kẻ thù”, nhưng khi bị tố cáo thì chúng ngụy biện rằng “muốn bắt cọp thì phải vào hang cọp”. Không biết cái đám đó “bắt được bao nhiêu cọp” rồi nhưng chúng đã làm cho sinh hoạt cộng đồng vùng Washington, D. C. xáo trộn, đồng bào hoang mang, còn người thật sự chống cộng thì bị chúng mang tên tuổi lên đài tha hồ mà miệt thị.

Trong suốt 40 năm qua, ngoài những chính đảng của người Quốc Gia từng hoạt động trước 30-4-75 thì sau này có khá nhiều tổ chức và đảng chống cộng ra đời. Khá đông người rời bỏ nơi êm ấm để trở về quốc nội đấu tranh với hoài bão “giải phóng Việt Nam”, hoặc “giải trừ chế độ VC, quang phục Quê Hương”. Có người đã hy sinh, có người đã bị VC bắt và bị tù đày. Người chết rồi thì không thể tự biện minh hoặc quá sớm để mọi người luận thắng bại hay anh hùng. Riêng người còn sống trở ra hải ngoại dù vẫn tiếp tục chống cộng quyết liệt nhưng vẫn bị “phe ta” do tin lời kẻ gian nên xúc phạm là “đại bịp”, hoặc nguyên rủa người đã hy sinh là “tội đồ dân tộc”. Còn gì tàn độc và phủ phàng hơn?

Có người thích làm lãnh đạo người khác để đấu tranh hay chống cộng, nhưng chính họ còn không biết rõ thằng VC gian manh cỡ nào, tàn ác ra sao... Cho nên họ rớt đến đâu là hư đến đó. Theo tôi, bất cứ ai muốn lãnh đạo người khác thì phải thật sự có bản lãnh và có lòng bao dung chứ không phải chờ có ai nghịch ý với mình là cứ “bung dao” để triệt hạ, tìm cách loại bỏ hay khai trừ hàng loạt để chứng tỏ mình có sức mạnh “cách mạng” giống như tụi VC dùng để triệt hạ nhau. Người ta cứ nhìn hình ảnh bạc bẽo, thiếu thủy chung mà mình đối xử với anh chị em từng “sống chết” với mình, thì làm sao người ta có thể an tâm cộng tác hay ủng hộ mình? Khả năng cỡ đó, đạo đức chỉ như vậy thì thử hỏi đến chừng nào mới có thể thu phục được nhân tâm mà cùng “giải phóng” Việt Nam, hay xây dựng đất nước?

Kết luận: Người đời có câu “chẳng có cái đại nào giống cái đại nào” dù vậy người ta cũng phải thận trọng để mình không bị kẻ thù hay kẻ gian lừa mình muôn đời. Người ta có thể “ngu” một lần hay vài lần chứ không thể ngu triền miên. Thi Sĩ Nguyễn Chí Thiện đã có những lời tự trách qua bài Thơ “Mỗi lầm lỡ” thật xứng đáng cho những nạn nhân VC chú ý:

*Cuộc đời tôi có nhiều lầm lẫn
Lầm nơi, lầm lúc, lầm người
Nhưng cái lầm to uổng phí cả đời
Là đã ngốc nghe và tin cộng sản!*

Cụ Nguyễn Văn Thiệu, cựu Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã nói một câu để đời: “*Đừng nghe những gì cộng sản nói mà hãy nhìn kỹ những gì cộng sản làm*”. Nhiều người đã tin cộng sản để rồi nước mất nhà tan. Nay nếu ai còn tiếp tục tin bọn VC và bọn Việt gian thân cộng thì coi chừng sẽ có ngày phải đấm ngực than thân trách phận, hay dậm cẳng kêu trời và trách tại sao “Trời” lại ở quá xa?

Huỳnh Quốc Bình
P.O.Box 20361
Salem, OR 97307. USA

ĐT: (503) 949-8752

Email: huynhquocbinh@yahoo.com

<http://www.huynhquocbinh.com>

---

*Nguồn: Internet E-mail by Việt Nhân chuyển
<http://huynhquocbinh.com/?q=node/91>*

*Đăng ngày Thứ Tư, May 6, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*